

som meget godt kender Forholdene, at det i Almindelighed ikke vil være nødvendigt paa dette Sted at grave en dybere Brønd end en 7 Alens.

Mellem de to laveste Tilbud og det antagne Tilbud er der en Forskel paa henholdsvis 498 Kr. og 1 018 Kr. Jeg synes alligevel, det er et ret væsentligt Beløb, naar hele Arbejdet kun skal koste 15—16 000 Kr. Under Forhandlingen i Finansudvalget har vi faaet den Forklaring, at Murermester Poulsen, der fik Arbejdet, og som havde indgivet det næsthøjeste Tilbud, skulde have haft 500 Kr. for sine Tegninger, hvis man ikke havde antaget hans Tilbud, og at han overhovedet ikke havde opgivet nogen Pris for Brønden. Jeg mener nu, at de paagældende Haandværkere, som her besværer sig, er fuldt berettigede til at paastaa, at Murermester Poulsons Tilbud ikke var konditionsmæssigt, naar han ikke opgav det, som Licitationsbetingelserne krævede opgivet.

De tre Haandværkere, Tømremester J. Rasmussen, Glumsø, Murermester Peter Berg, Glumsø, og Tømremester Chr. Petersen, Herlufmagle, har nu gennem den lokale Presse rettet 4 Spørgsmaal til Menighedsraadet, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere. De lyder saaledes:

„1. Mener Menighedsraadet, at det baade *moralisk* og *juridisk* er rigtigt at udbyde et Stykke Arbejde og som her medgive et altsaa mangelfuldt Tilbud (angaaende Brønden) og tilmed det *næsthøjeste* Raadets varmeste anbefaling?

2. Mener Menighedsraadet, at ingen af de lavestbydende var kvalificeret til at opføre en saadan Bygning?

3. Mener Menighedsraadet, at vore Tilbud indeholdt Forbehold?

4. Kunde det ikke tænkes, at hvis vi havde undladt at følge Konditionerne og som saadan undladt at opgive Pris paa nævnte Brønd, at vi da kunde have faaet vore Bud kasseret af den Grund, fordi de ikke var konditionsmæssige?”

Herpaa har Menighedsraadet ikke fundet Anledning til at svare i de samme Dagblade, hvori denne Artikel har været indrykket, og jeg forstaar det fuldt vel, for Menighedsraadets Afgørelse af denne Sag lader sig simpelt hen ikke forsvare. Det er ikke underligt, at hele denne Affære har vakt betydeligt Røre blandt alle Landhaandværkere i Sydsjælland. Man spørger ganske naturligt: Kan man overhovedet være tjent med, naar saadanne Arbejder udbydes, at indgive Tilbud? Det forekom-

mer mig, at denne Sag faar yderligere Interesse derigennem, at vi jo tidligere i Finansudvalget gentagne Gange har forhandlet med den højtærede Minister om, at mange af de Nybygninger, der opføres ved Præstegaarde, hvis Jorder er udstykket, bliver noget for dyre, thi er det Metoden, at man ganske rolig, naar et Menighedsraad finder, at det helst vil begunstige en dem bekendt Mand og derfor tager hans Tilbud uden Hensyn til, om det er højt eller lavt, er det ikke underligt, at det bliver dyrt at opføre den Slags Bygninger. Jeg vil gerne paa de nævnte Folks Vegne nedlægge en Indsigelse mod den fulgte Fremgangsmaade, som er ganske uforsvarlig, og jeg haaber, at denne Indsigelse vil bidrage til, at vi undgaar Gentagelser.

Kirkeministeren (Appel): Jeg takker det højtærede Finansudvalg for Behandlingen af Kirkeministeriets Budget.

Jeg skal med Hensyn til den Sag, som det ærede Medlem Hr. Andreasen fremdrog nu, sige følgende:

Naar et Bygningsforetagende udbydes i offentlig Licitation, er man ikke paa Forhaand bundet til at tage det laveste Tilbud. Hvis man var det, var Sagen i sig selv afgjort, saa skulde den slet ikke behandles af andre Instanser end dem, der havde med den at gøre paa Stedet. Der er her efter Menighedsraadets Indstilling og efter Anbefaling af de Raadgivere, Ministeriet har i saadanne Sager, valgt ikke det laveste, men, som det ærede Medlem sagde, et Tilbud, som var ca. 1 000 Kr. højere end det laveste. Naar dette er sket, er det i første Linie af den Grund, at alle de vedkommende anbefalede dette, for Ministeriet har selvsagt ingen Interesse af nogen personlig Art haft i denne Sag. Men der var, som ogsaa det ærede Medlem nævnte, et Par enkelte Forhold til Stede, som forklarer noget i den Henseende. For det første dette Spørgsmaal om Brønden. Efter det Tilbud, der blev antaget, skal der overhovedet ikke betales noget for Brønden, uanset hvilken Dybde den faar. Nu siger det ærede Medlem nok, at Brønden bliver i hvert Tilfælde ikke udover 7 Alen. Det ved jeg ikke, om det ærede Medlem kan fastholde. Jeg er ikke saa lokalt kendt dernede, men jeg ved fra andre lignende Tilfælde, at man undertiden kan faa overordentlig store Overraskelser netop med Hensyn til Brøndgravning, saa hvis man ikke har disse Sager klarert paa Forhaand, kan det blive meget dyrt, en Brønd kan undertiden gaa